

relse, aftales direkte mellem den anmodende og den anmodede medlems stat.

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved:

- a) »særlig indsatsenhed«: enhver retshåndhævende enhed i en medlemsstat, der er specialiseret i kontrol af krisesituationer
- b) »krisesituation«: enhver situation, hvor en medlems stats kompetente myndigheder har rimelig grund til at antage, at der foreligger en strafbar handling, der udgør en alvorlig direkte fysisk trussel mod personer, ejendom, infrastruktur eller institutioner i denne medlemsstat, navnlig de situationer, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002.³⁾
- c) »kompetent myndighed«: den nationale myndighed, der kan fremsætte anmodninger og give tilladelser med hensyn til deployment af de særlige indsatsenheder.

Artikel 3

Bistand til en anden medlemsstat

1. Gennem en anmodning via de kompetente myndigheder, der beskriver karakteren af den bistand, der anmodes om, samt den operative nødvendighed heraf, kan en medlemsstat anmode om bistand fra en særlig indsatsenhed i en anden medlemsstat med henblik på at imødegå en krisesituation. Den kompetente myndighed i den anmodede medlemsstat kan acceptere eller afvise en sådan anmodning eller foreslå en anden form for bistand.

2. Med forbehold af en aftale mellem de berørte medlemsstater kan bistanden bestå af levering af udstyr og/eller ekspertise til den anmodende medlemsstat og/eller gennemførelse af operationer på medlemsstatens område om nødvendigt med brug af våben.

3. I tilfælde af operationer på den anmodende medlems stats område skal embedsmænd fra den særlige indsatsenhed, der yder bistand, have tilladelse til at handle i en støttefunktion på den anmodende medlemsstats område og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at yde den bistand, der anmodes om, når de:

- a) opererer under den anmodende medlemsstats ansvar, myndighed og ledelse og i overensstemmelse med den anmodende medlems stats lovgivning, og
- b) opererer inden for rammerne af deres beføjelser i henhold til deres nationale lovgivning.

Artikel 4

Civilretligt og strafferetligt ansvar

Når en medlemsstats embedsmænd opererer inden for en anden medlemsstat, og/eller der anvendes udstyr i henhold til denne afgørelse, finder bestemmelserne om civilretligt og strafferetligt ansvar, der er indeholdt i artikel 21, stk. 4 og 5, og artikel 22 i Prüm-afgørelsen, anvendelse.

Artikel 5

Strafferetligt ansvar

(udgår).

Artikel 6

Møder og fælles uddannelse

De deltagende medlemsstater sørger for, at deres særlige indsatsenheder afholder møder og tilrettelægger fælles uddannelse og øvelser, når det er nødvendigt, med henblik på at udveksle erfaringer og ekspertise samt generelle, praktiske og tekniske oplysninger om håndtering af en krisesituation. Sådanne møder, uddannelsesaktiviteter og øvelser kan finansieres via de muligheder, der findes i EU's finansielle programmer med henblik på at modtage tilskud via Den Europæiske Unions budget. I den forbindelse skal den medlems stat, der varetager formandskabet i EU, bestræbe sig på at sikre, at sådanne møder, uddannelsesaktiviteter og øvelser finder sted.

Artikel 7

Omkostninger

Den anmodende medlemsstat afholder de operative omkostninger, som den anmodede medlemsstats særlige indsatsenheder pådrager sig i forbindelse med anvendelsen af artikel 3, herunder transport- og opholdsudgifter, medmindre andet aftales mellem de berørte medlemsstater.